

jeg ikke ansaae dem nødvendige, men at jeg endog har formindsket Udgifterne der, hvor jeg troede, at det var gjorligt.

Hvad nu Hovedsagen angaaer om Reserveofficererne, da forekommer det mig, at den ærede Taler der er i Modsigelse med sig selv, naar han paa den ene Side siger, at jeg aldeles ikke vil fremkomme med noget Lovforslag om deres fremtidige Stilling, og dernæst paa den anden Side besylder mig for, at jeg allerede nu vilde søge at insinuere Bestemmelser, der skulde være bindende for Fremtiden. Jeg har ved enhver Leilighed udtalt mig mod nogen Anticipation, nogen Foregriben af Armeens fremtidige Ordning, saavel hvad Løgepersonalet angaaer, som i enhver anden Retning ved nogen som helst Institution i Armeen, som Højskolen, Landcadetsskolen o. s. v. Jeg mener altså at være consequent med mig selv, naar jeg ikke vil foregribe Organisation af Armeens Reserve, og selvfølgelig heller ikke foregribe Bestemmelsen af Bilskaarene for Reserveofficererne. Jeg har, som en provisorisk Foranstaltning, og indtil at en Plan forelægges for Armeens fremtidige Ordning, foreslaaet, at disse Officerer skulde nyde halv Gage; da det nu tilmed er min Anskuelse, at der i Fremtiden bør være lønede Reserveofficerer, saa vilde det være aldeles inconsequent, naar jeg i denne Mellemtid aldeles Intet vilde udfaste for dem. Tilmed troer jeg, at, hvorledes endogsaa den fremtidige Plan bliver, hvad enten de blive lønede eller ikke, saa er Staten skyldig at gjøre Noget for dem. Denne samme Mening har selve Finantscomiteen udtalt. Jeg har ved samme Leilighed sagt, hvad der egentlig ikke hørte til Sagen, hvorledes min Anskuelse er om deres fremtidige Stilling, nemlig at de bør være gagerede, fordi det er min Overbeviisning, og den maa jeg dog vel have Ret til at udtale, at uden Lønning kan man ikke vente at faae brugbare Reserveofficerer. Jeg har forsvaret mig mod den Beskyldning, som om jeg Intet vilde gjøre for Reserveofficererne, og som om jeg vægrede mig for at forelægge Lovforslag, der skulde bestemme deres fremtidige Skjæbne; det er aldeles consequent med min Anskuelse: ikke at foretage den fremtidige Organisation

stykkevis; men, naar man nu forkaster mit Forslag, og Intet sætter istedet derfor, saa har jeg Ret til at sige, at det er mig, som vil gjøre Noget for Reserveofficererne, men at det er Finantscomiteen, som Intet vil gjøre for dem, og som, naar der Intet skeer for dem, vil vælte Skylden over paa Ministeren. Det af mig forelagte Budget indeholder et bestemt Forslag for deres Forsørgelse i det første Finantsaar. (Krieger: Men Intet Lovforslag). Nei, for et enkelt Aar behøver man, efter mit Skjøn, Intet Lovforslag at stille (Flere Stemmer: Jo!). Den ærede Taler fra Holbet Amts 2det District (Esherning) har jo antydet, at han vilde forelægge et saadant Lovforslag; ifald det bliver gunstigere for Reserveofficererne end det, jeg har foreslaaet, skal det meget glæde mig, og det skal fra mig af ikke møde den mindste Modstand, tværtimod, jeg skal af ringe Gvne understøtte det saa godt jeg kan. At Reserven i dette Dieblik ikke har nogen definitiv Organisation, er at beklage. Den ærede Taler vil faste Skylden over paa den ældre Krigsbestyrelse; kan gjerne være, men den ældre Krigsbestyrelse staaer ikke her; den laae i Kongens Haand, og den Deel af Krigsbestyrelsen, hvoraf jeg udgjorde $\frac{1}{3}$, havde aldeles ingen Indflydelse paa slige Anliggender; det var Commandosager, som aldeles ikke forterede under den Autoritet, hvoraf jeg, som sagt, udgjorde $\frac{1}{3}$. Jeg skal nu kortelig resumere, og sige, at min Anskuelse om Reserveofficerernes Stilling i det kommende Aar nu foreligger, og at det staaer i Rigsdagens Magt at forkaste mit Forslag; sætte et andet og bedre istedet, eller Intet at give dem. Jeg har sagt, at de 35,000 Rbd. vare for dette Aar en Erstatning til disse Officerer, indtil deres fremtidige Skjæbne blev bestemt, og, naar denne bliver bestemt, og ifald de Anskuelser, jeg nærer om en Reserves Organisation, skulde vinde Bisald, eller lignende Anskuelser, vil den allerførste Deel af Reserveofficererne finde Ansættelse i den fremtidige Reserve, og altsaa vil der efter min Anskuelse kun blive et ubetydeligt Antal tilbage, som, nøle regnet, ikke ville behøves under den fremtidige Ordning af Reserven. Der bliver altså Spørgsmaal om disse Saaes Skjæbne,